

Una estudiant d'altres capacitats compagina institut i universitat

Un conveni entre l'institut Puig Cargol de Calonge i la UdG permet que l'alumna assisteixi a classes de Medicina

Natàlia Espasandín a un passadís de la Facultat de Medicina de la UdG · Marc Martí

La detecció de les moltes possibilitats intel·lectuals de Natàlia Espasandín Hueter a l'institut on està acabant Batxillerat, el Puig Cargol, ha estat clau perquè aquest curs també vagi a la Facultat de Medicina de la UdG. La Universitat de Girona i el centre de Secundària han arribat a un acord que així ho permet i que té l'aval de la Generalitat, que té en compte aquesta possibilitat per a alumnat d'altres capacitats

GIRONA | PILI TURON

Una alumna de segon curs de Batxillerat de Calonge, Natàlia Espasandín Hueter, és la primera alumna d'altres capacitats intel·lectuals de Catalunya que combina l'institut amb la universitat. Una excepcionalitat que li permet avançar continguts del grau en Medicina que començarà a estudiar l'any que ve, quan hagi fet la selectivitat.

Un conveni signat entre el seu institut, el Puig Cargol, i la Facultat de Medicina de la Universitat de Girona ha fet possible que, aquest curs, Espasandín també assisteixi a classes universitàries un dia a la setmana. Ara està a punt d'acabar un mòdul de genètica bioquímica i biologia cel·lular, després del qual estudiarà anatomia i fisiologia –d'altra banda, està pendent de si podrà fer pràctiques. La universitat no li convalidarà cap de les matèries que cursi aquest any, però la noia assegura que no li importa i celebra haver-se pogut acollir a una resolució de la Generalitat que, des del 2013, obre la porta a flexibilitzar l'escolarització d'alumnes d'altres capacitats. Si se li demana en què voldria especialitzar-se, afirma que en genètica –el seu tema de lectura preferit–; però remarca que, per a això, encara falta temps.

Experiència acadèmica i vital

L'experiència acadèmica de Natàlia Espasandín, de 18 anys, pren una dimensió més extraordinària si es té en compte que pateix la síndrome d'Ehlers-Danlos tipus òculo-escoliótic, una malaltia genètica molt rara que altera

els enzims responsables de sintetitzar el col·lagen i que l'obliga a utilitzar una cadira de rodes cada vegada amb més freqüència. Ella ho resumeix així: «Es pot fer l'analogia amb una casa a la que li falta ciment i, per això, és molt fràgil».

L'alarma es va encendre quan, de petita, es trencava els ossos sovint i li sortien morats sense cap explicació aparent. Però la manifestació externa «més evident» de la variació de la malaltia que pateix, tal com aclareix la mateixa Espasandín, és la facilitat per lesionar-se la pell. Un problema al qual se li afegeixen unes articulacions febles, «que –afegeix– es trenquen i es disloquen». Quan descriu la seva situació, la calongina fa gala d'un marcat sentit de l'humor: «Tinc la targeta VIP d'Urgències per trencaments i perquè em posin punts».

Aquesta situació que ara explica amb tota naturalitat admet que la va angoixar durant anys de proves i de metges, fins que un genetista li va diagnosticar la malaltia. Això va arribar quan s'acostava als 12 anys i recorda que «va ser un alleugeriment»; tot i que «llavors ve la fase de negació, ira i tristesa». Però, conclou, «desenvolupes mecanismes per acceptar-ho més ràpidament i millor».

Els hospitals i els quiròfans són un terreny conegut per a Natàlia Espasandín, que amb molt de positivisme explica que aviat se sotmetrà a una altra intervenció. La darrera la va obligar a postposar fins a l'estiu vinent la beca de recerca per a la Universitat John Hopkins de Baltimore (Estats Units) que va guanyar l'any passat, i per a la qual va superar una prova que incloïa preguntes del MIR –l'examen dels metges residents.

Abans, l'estudiant va destacar amb un premiat treball de recerca de Batxillerat (The Brittle and the Unbreakable. An approach to mutations in collagen type I genes), que va portar a la seva tutora i a la directora de l'institut Puig Cargol a estudiar les possibilitats d'acollir-se a la resolució de la Generalitat i avançar la seva entrada a la Universitat. I ella n'està absolutament satisfeta, tal com repeteix i subratlla l'energia amb què parla de la seva arribada a la UdG, on afirma que «em sento molt acollida realment i m'hi esforço, com els companys».

Un altre factor determinant en la vida de Natàlia Espasandín és l'Asperger, una síndrome psicològica que també li van diagnosticar quan s'acostava a l'adolescència i que, a grans trets, condiona les habilitats socials i fa que les persones que el pateixen s'obsessionin amb un tema concret. En el seu cas, la genètica. En aquest cas, l'estudiant recorre a una altra fórmula ben senzilla per descriure l'Asperger: «És un sistema operatiu d'ordinador diferent».

Per què falla el codi?

La calongina desvincula el fet que pateixi una malaltia genètica amb el fet que aquest sigui l'àmbit científic que

més li interessa. «No vaig amb la idea d'estudiar genètica perquè vulgui trobar una cura», explica; tot i que també reconeix que, «inconscientment, pot tenir a veure amb el fet que vull saber per què falla el codi».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2016/01/26/estudiant-daltes-capacitats-calonge-primera/764484.html?utm_source=rss